เรื่องราวดีๆ จาก "กบ" สู่ "ครู"

นำเสนอเมื่อ : 14 มี.ค. 2551

นิทานอีสปเคยกล่าวเอาไว้ว่า...

จงพอใจในวาสนาของท่าน เรามิอาจเป็นเลิศในทุกสิ่งได้ คนไม่พอใจในตัวเองจะเป็นทุกข์ตลอดไป...

.....นานมาแล้วมีกบตัวหนึ่งอาศัยใกล้กุฏิพระ

ตอนเช้าเห็นพระบิณฑบาตได้อาหารมาอย่างสบายทุกวัน เจ้ากบก็ปรารถนาอยากเป็นพระกับเขาบ้าง คงจะดีนะ ต่อมาเมื่อพระฉันเสร็จก็เอาข้าวสุกโปรยให้ไก่กิน เจ้ากบก็คิด เป็นไก่ดีกว่าไม่ต้องออกแรงเลย ไม่อยากเป็นพระอีกแล้ว ขณะนั้นเอง หมาตัวหนึ่งแย่งไก่กินอาหาร ไก่กลัวหมามากจึงหนีเอาตัวรอดอย่างน่าอนาถ เจ้ากบก็คิด เป็นหมาดีกว่าดูเป็นวีรบุรุษดี ไม่อยากเป็นไก่แล้ว มีชายคนหนึ่งเห็นเข้าจึงเอาไม้ไล่ตีหมา จนหมาวิ่งหนีร้องลั่นไป เจ้ากบจึงคิดว่าทำไมเราไม่เกิดเป็นคนหนอ สามารถขับไล่หมาไปได้ จากนั้นเอง ชายผู้นี้ก็มานั่งริมสระน้ำ แล้วเจ้าแมลงวันก็บินมาตอมจนชายผู้นั้นรำคาญ และลุกหนี พร่ำบ่นว่า "รำคาญแมลงวันจริงโว้ย" เจ้ากบได้ยินเสียงดังนั้น ก็นึกคิดว่าเกิดเป็นแมลงวันดีกว่านะ เพราะเก่งมากจนทำให้คนรำคาญได้ บังเอิญแมลงวันบินมาเกาะที่จมูก มันจึงแลบลิ้นแผล็บกินแมลงวัน เจ้ากบจึงค้นพบสัจธรรมอันยิ่งใหญ่ ว่า เป็นอะไรก็ไม่ดีเท่าตัวเราเอง ความทุกข์จึงเกิดจากความไม่รู้จักพอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ "เราแทบไม่คิดว่า เรามีอะไรบ้าง แต่เราคิดเพียงว่า เราขาดอะไรบ้างเท่านั้น"

ฉันเป็นกบ อบ...อบ ในกะลา

ภูมิใจว่าตัวเองช่างยิ่งใหญ่

มาวันหนึ่งแล้วกะลาก็พลิกไป

ความภูมิใจสลายลงในพลิบตา

จากที่เคยคิดว่าตัวช่างยิ่งใหญ่

หลงภูมิใจอย่างโง่เขลาเบาปัญญา

แท้ที่จริงโลกนี้กว้างยิ่งกว่า

ทั่วโลกาหาใครใหญ่จริงไม่

ขอขอบคุณที่มา : ธรรมะดิลิเวอร์รี่

ย้อนมามองเรื่องราวของคุณครูกันบ้าง สิ่งที่คุณครูทุกคนไขว่คว้า อยากจะเป็น อยากจะได้ ไม่เหมือนกัน ครูบางท่านเห็นว่าการเป็นคนขายสินค้าแบบธุรกิจขายตรงดี ก็อยากจะทำ บางท่านก็ว่า ออกไปเป็นนักการเมืองดี ก็อยากจะทำ บางท่านว่า การได้เป็นผู้แทนครูในองค์กรต่างๆ ดี ก็อยากจะทำ บางท่านว่า การได้วิทยฐานะเป็น คศ.3 คศ.4 ดี ก็อยากจะทำ มุ่งมั่นทำในสิ่งๆ นั้นอย่างเต็มที่ บางท่านไม่ลืมหูลืมตา บางท่านเสียเวลาที่เคยมีให้ครอบครัว บางท่านเสียเงินทองมากมายมหาศาล โดยที่ท่านคงจะลืมไปว่า คำว่า "ครู" มีความหมายและหน้าที่อย่างไร จากเรื่องกบข้างบนที่หยิบมาให้อ่านนั้น เป็นเพียงตัวอย่างหนึ่ง ที่อาจจะพอช่วยเตือนสติ "ครู" ให้หันมามองสิ่งที่ท่านกำลังเป็นอยู่ในปัจจุบัน ว่า

"ตัวท่าน มีความหมายมากมายเพียงใด สำหรับเด็กนักเรียนตาดำๆ ในโรงเรียน"

.....ไม่ได้กล่าวหาใคร.....ไม่ได้ใส่ร้ายใคร....แค่อยากให้ท่านอย่าลืมตัวตนของคนเป็น "ครู"....แค่นั้นเอง